

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldéssel helyben
vagy vidékre:Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmintetlen levelek csak
ismert kéztől fogadtatnak el.

Badarságok gyűjteménye.

Szeged, jul. 13.

Elavult törvények helyett újakat csinálni, ez volna egyik főadata az országgyűlésnek és első sorban a kormánynak, mely a javaslatokat előterjeszti. Ugy érte természetesen a dolgot, hogy a miniszterek közvetlen meggyőződést és tájékoztatást szerezvén egyes törvényeink hiányosságáról, a változott viszonyokhoz, igényekhez és érdekekhez szabják reformjaikat.

De bizony nem így történik, és különösen nem így történik tizenegy esztendő óta, amióta tudniillik Tisza Kálmán kormányozza az országot. Ezzel a kormányzással kezdetét vette ugyan az új törvények tömeges alkotása, hanem ezek a rohamos sorozatban következő törvények tulajdonképpen rosszabbak a régiéknél és a hozzájuk kötött várakozásoknak távolról se felelnek meg a gyakorlatban.

Egész általánosságban mondjuk ezt, mert alig képez kivételt egyik törvényezik. A többi, az az óriási törvényezik-tömeg, mely terjedelmére egész könyvtárt tesz ki, szomorú gyűjteménye a tévedéseknek, a végzetes hibáknak, a visszavesítésnek, reakciónak és ami legszomorubb: a kormányon ülő magyar államférfiak megfélemlésének a nemzet iránt tartozó köteleességeikről.

Megdöbentő tanulmány az, ha végig tekintünk a Tisza-ára törvényalkotásain. Kétségbeesítő e ta-

nulmányának eredménye. Mert az tűnik ki belőle, hogy több mint egy évtized alatt folyvást végzetesebb tevékenységet fejtett ki a miniszterelnök engedelmes pártja. Nem elég, hogy gazdaságilag tönkretette az országot a közös költségek föl-emelése, az öngyilkos budgetek megszavazása, az államjóságok elprédálása, a status-adósságok iszonyu megnövelése és a közadók elviselhetlenségig való fokozása által. Mindezek mellé a kormányelnök pártja még a törvényhozás munkájában is vétett a nemzet érdekei ellen rendszeresen és következetesen.

Hiszen csak a legutóbbi ülés szak is gyászos bizonyosságot tesz erről. Akár a népfölkelet törvényt nézzük, akár a közigazgatásit, mindenik egy-egy monstruma a törvényalkotásnak. Ez se, az se illik az ország viszonyainak és érdekeinek keretébe. Ez is, az is rosszabbá teszi a helyzetet a népre, melynek jólétével, boldogságával, melegegészségével oly igen-igen keveset törődik a jelenlegi kormány.

Még a nyomdafesték se száradt meg ezeken a törvénykönyveken, már is elavultak, már is túlélték magukat. Még végrehajtás alá se kerültek ezek a törvények, már is a megbotránkozás hangján beszélnek intézkedéseikről szerte az országban, párt- és osztály-különbség nélkül mindenütt.

Hát nem csoda igazán, hogy az ilyen törvényalkotás visszavezet az új törvényalkotásra. Nem csoda, hogy

tony, melyek fölött mindannyiszor halk csobbanással futottak el a kristálytisza habok, anélkül, hogy valaha eszükbe jutott volna más irányt vagy valamivel gyorsabb folyást venniök.

Ott kezdem az elején. Ábrándoztam, sóhajtoztam. Meginvitáltam szerény hajlékomba a holdvilágot; elbolyongtam éber és pislogó szemekkel nyitott ablak és zárt ajtó előtt; kerestem piacdon és virágkereskedésben balsamos virágillatot és e közben — el ne árulj az ég szerelméért! — megirtam egy ládafia verset . . .

Aztán . . . hát lehetett e még tovább is mennem? Nem volt elég a szerelemnek ennyi ősjogu üteg, hogy vele akár egy Donna Dianna szívét megostromoljam?

Oh de mit használt mindez? Ő érzéketlen maradt.

Ha köszöntem neki, láttam, hogy ő azt a feltűnő nyájasságot csak színleli, ha beszéltem vele, szavaiból kiértett a legridegebb közöny; ha néha megszorította kezemet, egy bizonyos ideges rángást vettem észre rajta; ha felszólított, hogy látogassam meg, látszott, milyen kegyetlen iróniát rejteget ajkának bal szegletében.

Oh nekem nagyon jó szemeim vannak!

Elefánt barátom váltig vigasztalt és ezer módon igyekezett bebizonyítani, hogy mindez nem egyéb, mint pusztá képzelődés. Mit tudta ő?

Oh, nekem nem volt más tenni való, mint haza menni, a fejemre vonni — négyzseresre hajtva — a plaidemet, rákönyökölni a rozoga asztalra és önkínzó őszinteséggel vallani meg önmagamnak, hogy nagyon, de nagyon boldogtalan vagyok.

Belátod, barátom, hogy ilyen reménytelen helyzetben kétségbe kellett volna esnem, ha egy véletlen körülmény

ami törvényeket kormányzása elején hozatott Tisza Kálmán, azok helyett most már újakat terjeszt elő.

Igy történik az ügyvédi rendtartással, melynek megfejlését Fabiny Teofil igazságügyi miniszter első feladatai egyikének tekinti. Egy évtizedet se ért az ügyvédi rendtartás, már is tarthatatlan. Mert az volt már akkor is, mikor készült, mert szerkesztésében és tárgyalásában a fejbőlönt többség nem engedte érvényre jutni a jobb irányt.

Mikor az ügyvédi rendtartás készült, fölzudult ellene az egész közvélemény, fölzudult különösen a kar, melyet kiválóan és közvetlenül érdekelte. Hanem ez csöppet se feszélyezte az akkori igazságügyminisztert, nem feszélyezte a kormányelnököt. Ők mentek a maguk útján, a maguk badarságaiból nem engedve egy jöttát se. A jó többség pedig helyben hagyta a badarságoknak szakaszokba foglalt gyűjteményét és azt mondta azokra: ime, ezt úgy hívják: ügyvédi rendtartás.

Tíz esztendő kellett rá ime, hogy ugyanaz a kormányelnök beismerje, mennyire igaza volt a bírálóknak, mert az ügyvédi rendtartás csakugyan nem ér egy hajító fát.

És i y en kormányelnök alatt joggal kérhetjük, többet fog-e érni az új, melyet Fabiny készített? Nem-e érvényesül majd ebben is a kormány végzetes iránya, hogy minél újabb a törvény, annál reakciónáriusabb?

Annyi már is bizonyos, hogy a

hirtelen más irányba nem tereli figyelmemet.

Egy este ugyanis nekem ront az utcán egy hordár és egy kis fekete angyal berajzolt finom levélkét nyom a kezembe.

„Uram!

gyakran láttam már önt és nem tudok ellent állni a vágynak, hogy önnel személyesen találkozzam. Egy nő, ki az örülség szeret, kéri önt, jelenjék meg szombaton pontban négy órakor a buzapiaczi muzeumban. Tehát bizonyos találkozásra — Alerta!”

Ime egy érdekes ismeretlen, aki szeret engem! Tehát mégsem vagyok annyira szerencsétlen, istentől, embertől elhagyott teremtet, mint gondoltam, van még egy lény, aki érdeklődik irántam, sőt szeret, az örülség szeret! Ez végre is, képes bárminő körülmények között felvidítani még a legnyomorultabb embert is.

Beláthatod barátom, hogy daczára szívem másoldalú elfoglaltságának, a találkozás kikerülhetetlen.

De hát istenem, mi szépen hangzik is az: légy ott a muzeumban, harsogó verkliszó mellett, rézbőrűek és krokodilok társaságában! Aztán meg nézd csak milyen megnyerő külsejű levélke ezzel a fekete anyagkával, aztán meg ezek a vonások milyen kedves hanyagsággal s mégis finoman vannak odavetve és — „Alerta!”

— Alerta! — Kétségtelen, valami nagyvilági menyecske lesz! Ugy van, ki is lenne más, mint egy asszony, aki a muzeumban keres oltalmat egy otrombavén férj duzzogásai ellen.

Igen, a Nemezis szobránál foglak várni, szép Alerta!

Megvirradt az érdekes szombat. Mikor felébredtem, valami végtelen nehéz nyomást éreztem a mellemen, mintha valaki boszúból taposna rajta. Ott láttam

megrendelt új ügyvédi rendtartás még a legjobb esetben se felelhet meg céljának tökéletesen. Az ügyvédi rendtartás reformja szorosán összefügg az igazságszolgáltatás egyéb reformjaival, különösen a szóbeliség és közvetlenség kérdésével és a felső bíróság megoszásával, ezekről pedig egyelőre szó sincs, ezekkel még elméletben se foglalkozik az új igazságügyi miniszter, és így tulás nélkül rá lehet mondani az új ügyvédi rendtartásra is, hogy megint csak foltozó munka lesz, aminő volt eddig minden alkotása a jubileumán is tuljáró Tisza-kormány-nak.

No hát ez is egy neme az előrelátó kormányzásnak, az igaz. Tisza Kálmán gondoskodik róla, hogy az utána jövő kormánynak dolga akadjon azoknak a képtelen törvényeknek átalakításával, melyek úgy teremnek alatta, mint a subagallérról szokás mondani, — vadon.

A kolera Fiumében. A minap megtartott közegészségügyi bizottsági ülésen szóba jött a közel álló tüzoltó-ünnepély ügye is, és ez alkalommal tulsulyra vergődött az a nézet, hogy az ünnepély az idén alig lesz megtartható. A honvédlaktanya fertőztetve van és a közös hadseregbeli csapatok a kolera miatt nem fognak résztvenni a hadgyakorlatokban. József főherceg, mint a honvédség főparancsnoka, rendes jelentéseket küldet magának a fumei térparancsnokságtól. Ezek szerint 1-től 4-ikéig terjedő jelentések szerint f. hó 1-én két honvéd betegedett meg ázsiai kolerában, ezek közül az egyik még az nap meg-

magam előtt Margit képét sötét, bánatos tekintettel folyton szememre hányva a muzeumot, de én cinikusan fordítottam hátat neki. Nem létezett számomra többé ablak, holdvilág; mindegyre csak azt az egyetlen bűvös képet színeztem ki elmémbe, ott a muzeumnak misztériumai között.

Három óra. Dobogó szívvel öltöm fel a kabátomat. Még egy futólagos pillantás a tükörbe, egy gondos rántás nyakendőmön és — megyek.

Zimankós téli nap van. A friss hó nagyokat roppant lábaim alatt és én bizonyos borzongással folytatom utamat, mint akinek a lelkiismerete nincs egészen rendben.

Bocsáss meg, Margit, pillanatnyi elétevéledésemért, én bizonynyal még mindig tégedet szeretlek, csak hát egy kis kíváncsiság az egész. Meglátod, le fogom küzdeni az akadályokat, melyek tölem elválasztanak, megfoglak ostromolni és valóságos gyönyörűség lesz az, mint fogok elkérkedni előtted, mint kis feleségem előtt, az én világraszóló hódításommal. No, egy kis ártatlan hiuság az egész!

A muzeumban vagyok. Aféle titokszertü félhomály uralkodik, mely a különböző szoboralakokat úgy tünteti fel, mint holmi sirból felkísértő szellemeket. Reszketek. Ugy vélem, hogy közöttük lebeg Margit szelleme is. — Nem! El tőlem balga kísértés!

A kalandos ismeretlen úgy látszik, még nem jelent meg. A cziczeronén kívül egy árva élő lényt nem tudok felfedezni. Végre megmozdul a benyiló függönye és belép rajta egy elfátyolozott nőalak.

Kétségtelen, ez ő!

Körülnéz, amint engem megpillant, egyenesen felém tart. — Mi ez? — Ez

TÁRCZA.

Légyott a buzatéri muzeumban.

Igen, légyottom volt a muzeumban! Emlékezzél csak vissza, barátom, mi kedvesen vette ki magát a nemzeti színház Molnárnéja ama merev szoboralakok között, mint „nagyon szép asszony.” (Lásd a hasonczimü vígjátékot.) Nos, tudsz-e valami kevesebbet képzelni?

Ugy van! Nekem a muzeumban volt a legutolsó találkám, csak hogy a fővárosi műtárlat márványistenei helyett egy deszkabodé olvatag viaszalakjai szemlélték irigy szemekkel, mint huz dunk árnyakba, hogy az ő kegyes oltalmuk alatt . . .

No de kezdem előlről. Még egészen idegen voltam e városban, midőn egy szép leánnyal megismerkedtem. Nevezük Margitnak. Mondhatom, kedvesebb utmutatót nem választhattam volna magamnak e zagyva, rideg háztömeklegben, — ami körülbelül azt jelenti, hogy égttem a vágytól, miként ő mutogassa meg nekem ezután a jövő . . . vagy mit is beszéltek: a város nevezetességeit.

A dolog úgy esett, hogy vele egy közös folyosón lakott egy fiatal barátom, akit ennél fogva rajongó természetemtől telhetőleg sűrűn látogattam meg és hogy formája is legyen a dolgnak: mindannyiszor leemletem a falon függő vikardokat, poziturába helyeztem az én kegyetlenül szabódó elefánt-barátomat és összemértük a fegyvereket, mint akik valami „nevezetes” dologra készülnek. A manőver sikerült, a fegyverek rémes zaja csakhamar kizörrentette a bokorból — a szép szomszéd leányt.

És folyt, folydogált a dolog a lehető legendesebb mederben és partok között. Imitt-amott egy szende parti virág, mely a viz tükrén tarkálott, majd egy-egy zá-

halt, a másik este felé jobban lett. 3-án 5 hónapig betegedett meg, míg a polgárság közül 1-től 4-ikéig hat ember halt el kolerában.

A belügyminiszter körrendeletileg utasította a törvényhatóságokat, — hogy okleveles orvosokat, a szigorló és végzett orvosnövendékeket a t. főorvos közbenjöttével mielőbb hívja fel, hogy azon esetre, ha a kolera tartamára járványorvosi minőségben kiküldetni hajlandók, magukat haladéktalanul jegyeztessék fel s ezen jegyzék hozzá mielőbb felterjesztessék. A fővárosban ezen felhívás a kórházakban is közzendő. Az alkalmazandó járványorvosok közül az orvostudorok az oda- és visszaútasítási költség megtérítésén kívül rendszerint napi 6 frtot, sebészek és szigorlók pedig, ugyszintén a végzett növendékek az uti költségén kívül napi 4 frt díjat fognak nyerni.

A függetlenségi párt Aradon. Az aradi függetlenségi párt tegnap tartotta tisztújító közgyűlését, melyen Reicher Ferencz helyett, aki lemondott, Müller Károlyt választották meg pártelnöknek. A függetlenségi pártnak egyik legtekintélyesebb vidéki lapja, az „Arad és Vidéke” következőkép ír Müller Károlyról: Müller Károly olyan ember, akit teljes bizalommal látunk a függetlenségi párt élén. Megvan benne a pártvezér minden tulajdonsága: a jelentékeny társadalmi állás, a kiváló intelligencia, a teljes tájékozottság az aradi politikai, helyhatósági s társadalmi viszonyok tekintetében, a közügy szolgálatában jól kiérdemelt népszerűség, a fáradhatlan munkabírás, a szónoki képesség s az érett meggyőződés mellett az az ifjú lelkesedés az ügy iránt.

Tiltakozó francia hercegek. A francia trónkövetelők kiutasításának egyik érdekes utókövetkezménye az aumalei herceg tiltakozása. Az aumalei herceget (az Orleans-házból) nem utasították ki Franciaországból, de kitörölték a hadsereg állományából. Ez ellen a herceg az államtanácshoz felebbezett és egyidejűleg levelet intézett a köztársaság elnökéhez Chantillyből a hó 11-ről, melyben ezeket írja: „Ön engem ez előtt három évvel minden ürügy és előzmény nélkül a legszigorúbb fegyelmi büntetésekkel sújtott. En hallgattam. Midőn ma a hadsereg állományából kitöröl, a hadsereg a kórtmányát sérti, anélkül, hogy számba venné a háboruban szerzett jogszármakait. Miniszterei oly térfiakat suttanak, kikhez gáncs nem fér s kiket tiszteltté tesznek a hazánknak tett szolgálataik és legendaszerű odaadásuk a hazáért. Jogtanácsosaimra bízom, hogy vé-

alak! — Ez a tartás! — Különös sejtélem kapaszkodik agyamba.

Ez Margit! Igen ez Margit! És te barátom, nem lelkendezel a meglepetéstől?

Dehogyan nem lelkendeztem, kivált mikor Margit hozzám jött s oly hangon, mely remegett a visszafojtott nevetéstől, így szólott:

— Aleria meggyőződött, hogy engedelmese, hü lovagra talált.

Mosolyogni próbáltam, mely azonban távolról sem sikerült, megkísértettem föllenteni, ez jobban ment.

— Hagyja kérem, megismertem az irását. Eljöttem, hogy Aleria személyében Margittal találkozzam. Kisasszony, én itt kegyedre vártam egy oly szív lázás türelmetlenségével, aki...

Szépen belemelegedtem s azon ponton voltam, hogy vallomást teszek, mikor Margit a szemem közé nevetett.

— Ráismert az irásomra? Ez hízogó rám nézve, csak hogy nem igaz. Uram, nekem borzasztó csúf irásom van. Valóságos szarkaláb betűk, kövér kis malackákkal tarkázva. Azt a szépen irt levelet Lujza barátnóm írta, aki fogadott velem, hogy ön kalandhős csapodár, akitől jó ovakodni. Én nem hittem. Fogadtam és most... most látom, hogy semmi sem könnyebb, mint csalatkozni...

Ügyem tagadhatatlanul roszul állott, de megkísértettem kivágni magamat. A szenvedélyesen tiltakozónak heves karmozdulatával léptem vissza, mintegy hátatántorodva a nehéz vád nyomása elől, egy másik kézmozdulattal, azt hiszem, az egeket akartam tanuként felhívni ártatlanságom mellett és sikerült is — leütni az állványról egy agyagfigurát. A szobor darabokra tört. Az elősiető személyzet kezdte fölbecsülni a kárt, míg én magamhoz térhettem.

delmezzék ügyemet, mely minden katonatisztnek ügye. Mint a tábornoki kar legidősebbik tagjának, jogom van Önt figyelmeztetni, hogy a katonai rangfokozatok az Ön hatalmi körén kívül esnek. Maradok Orleansi Henrik, aumalei herceg, tábornok.” — A chartrési herceg szintén az államtanácshoz felebbezett.

Aumale herceg Grévyhez intézett levele nagy feltűnést kelt, és ennek folytán mindkét herceget kifogják utasítani. Erről már előbb is szó volt, mert őket is azzal vádolták, hogy propagandát üznek. De Freycinet be akarta várni a hercegek további magaviseletét. Az említett levél most elég okot ad a kiutasításra.

Nord megyében, főleg Armentièresben Cassagnac tegnap beszédet tartott, melyben a leghevesebben megtámadta a köztársaságot s egyetértést ajánlott a konzervatívoknak. De midőn a gyűlés helyiségéből kilépett, a köztársaságiak kiméletlenül megtámadták. Míg barátaik éljeneztek, a köztársaságiak azt kiáltották: „Le Cassagnac kalászkóval dobálták úgy, hogy egy közeli házba kellett menekülnie. Oriási zürzavar támadt s több revolverlövés hangzott. A csendőrök nem voltak képesek a rendet visszaállítani. Egy csendőr kezén megsebesült. A hatóság táviratilag katonaságot kért, de mire a 200 katona megérkezett, a nyugalom már helyre volt állva. Öt elfogatás történt.

Cassagnac interpellációt intéz a kormányhoz az armentièresi ügyben.

Brisson Freycinet miniszterelnökhöz ment és csodálkozását fejezte ki előtte a fölött, hogy a kormány az aumalei herceget, mihelyt annak levele tudomására jutott, ki nem utasította. Freycinet azt válaszolta, hogy a minisztertanács holnap fogja az ügyet tárgyalni. Azt hiszik, hogy több balpárti képviselő fel fog ez ügyben szólalni.

Iskolai értesítők.

A rókusai népiskola értesítője a következő általánosabb érdekű adatokat tartalmazza: Az iskola tiz osztálya (első fiu- és leányosztályok párhuzamosak) beiratott 709 tanuló, vagyis 72-vel kevesebb, mint a múlt tanévben. Ezek közt volt 687 helybeli és 12 vidéki. Előmenetel szerint: 73 kitünő, 132 jeles, 185 jó, 120 elégséges, 81 elégtelen. A vasárnapi tanulók száma 69 és pedig 21 fiu, 48 leány.

A felsővárosi szt. Györgyi népiskola adatai ezek: Tiz osztályba beiratott 753 tanuló (420 fiu, 333 leány), kik közül kimaradt 16, elköltözött 37, meghalt 8, beteg volt 7, nem osztályozta-

— Oh, oh — sópánkodott a muzeum tulajdonosa a tárlatom legszebb darabja: a „platói szerelem”. A fiatalabb publikum kedvence, egy olasz mester remekműve — száznyolcvan forintomban került, — hanem isten neki! — harmincz forintnyi kárt magam elszenvedek — marad tehát százötvenforint — — Oh, oh — legszebb darabom: a „platói szerelem”!

Margit csaknem nevető görcsökre esett, látva elszontyolodott ábrázatomban. És pedig sötéten, szemrehányóan tekintetem reá és hirtelen meglapult tárczámra. Gondold meg, barátom, százötven forint egy kalandért, amely még hozzá nem is sült el!

Azt kérdezéd, hogy mi lett a regény vége?

Megfutamtam és Margitot az agyagképnél hagytam. Talán még most is ott kesereg a drága romok fölött, ha ugyan nem nevet, ami sokkal valószínűbb.

Fellegi Lajos.

Eladott menyasszony.

Angol regény. 88. fejelet.

És suttogó hangon mondta el neki a nagy újságot és Sir Ralp, akinek már megelőzőleg annyit igazotárságon keresztül kellett esnie, azt az örömet, hogy Lynwood-Hallnak örököse lesz, nem tudta elviselni. Hátra esett székében. Másodszor is szélütés érte.

... Mióta sir Ralphot másodszor is szélütés érte, sok minden megváltozott Lynwood-Hallban. Ennek következményeiből sohasem tudott teljesen felépülni. Béna maradt és csak kis kocsiiban vihették a parkba, de értelme, felfogása tiszta volt, s nevének fáradhatlan odaadása, amit ápolásában tanusított, bénaságát is ellefejtette vele.

tott 41. Illetőségre nézve volt a tanulók közt 722 helybeli, 31 vidéki. Előmenetel szerint: 61 kitünő, 182 jeles, 218 jó, 144 elégséges, 39 elégtelen.

A mulasztások száma igen nagy. Mulasztó volt 698, összesen 12284 félnapi mulasztással, melyből igazolatlan 278. Megintés vagy büntetés végett 17 tanuló neve terjesztett be a hatósághoz.

Az ismétlő iskolákba 71 fiu, 76 leány, összesen 147 tanuló járt.

A zsidó népiskola értesítője, Deutsch Samu tanítónak egy értekezésével kezdődik. „Az ének tanításáról a népiskolában.”

Ez értesítő statisztikai adatai következők: A négy fiu és öt leány-osztályba beiratott összesen 515 tanuló, kik közül kimaradt 24, elköltözött 17, meghalt 6, vizsgát nem tett 6. Az osztályozott közt volt 114 kitünő, 92 jeles, 102 jó, 78 elégséges és 76 elégtelen. Különösen ki válik az ötödik leányosztály taneredménye, hol 25 növendék közt 12 volt kitünő, 4 jeles, 4 jó, 2 elégséges és 3 elégtelen.

A szilléri sugárúti népiskola három fiu- és három leányosztályába beiratott 238 fiu és 210 leánynövendék, mindannyian helybeliek és magyar anyanyelvűek. Előmenetel szerint volt az iskola növendékei közt 35 kitünő, 95 jeles, 140 jó, 99 elégséges, 21 elégtelen. Nem osztályoztatott összesen 60.

A mulasztások száma az idén, mint az értesítő constatálja, jelentékenyen több az 1884/5-ik tanévénel, mert míg a múlt tanévről 7298, addig a lefolyt tanévről 9935 félnapi mulasztás van följegyezve, melyből igazolatlan maradt 66 félnapi.

A morai népiskola értesítője szerint a párhuzamos első fiuosztályba, aztán a 2. és 3-ik fiu- és leányosztályokba beiratott 376 helybeli, 6 vidéki, összesen 382 tanuló (245 fiu, 137 leány). Előmenetel szerint volt az osztályozottak között 27 kitünő, 54 jeles, 105 jó, 81 elégséges, 27 elégtelen.

Mulasztásul 8689 félnapot jegyez föl az értesítő, melyből nem igazolatott 729 félnapi.

Vasárnapi iskolába járt 30 fiu és 24 leány.

Ujdonságok.

— Julius 13. —

— **Az új színház képei.** A színház menyezetére való képek et ma délután 6 óra felé Kállay Albert főispán Pálffy Ferencz polgármester, Szluha Ágost főkapitány és többek kíséretében megnézte a Tisza-szálló nagy termében, ahova ideiglenesen el lettek helyezve. A négy kép az egyszerű diszitó festmény niveau-

Gyöngédsége és gondossága nem ismert határt, s teljes önfeláldozással látott a feladathoz, hogy életét amennyire csak lehetséges, megszépítse.

Egy nap megcsendültek Lynwood-Hallban aharagok megszületett a fiu, Lynwood-Hallnak örököse, s amikor a gyermeket apjához vitték, ez öröm könyek közt mondá:

— Most már nyugodtan meghalhatok!

De az ő órája még nem ütött s kis gyermeke már öt hónapos volt, midőn egy szép öszi délután neje karjai közt örökre lehunyt a szeméit. Nejének neve volt az utolsó szó, amit elrebegett.

Adrienne, fia nagykorúságáig Lynwood korlátlan ura lett.

Történetünk többi alakjai is nagy változáson estek keresztül. E végből arra az időre kell visszatérnünk, mikor Natalie a börtönből kiszabadult.

A tette fölfedezések alapján egyáltalán semmiféle nehézségbe nem ütközött Natalienak Farquhar megöletésében teljes ártatlanságát bizonyítani, rögtön szabadlábra helyezték és Joyce Westont a gyilkosság miatt az esküdtsek elé állították, amely kimondta bűnösségét, s a jury ennek alapján halálra ítélte. Tekintettel azonban arra, hogy a meggyilkolt elcsábítá, a felső törvényszék ajánlotta a megkegyelmezésre.

Natalie is mindent elkövetett, hogy a szerencsétlen leány sorsa enyhíthessék s legfőképp ennek volt köszönhető, hogy a halálítélet 20 évi börtönbüntetésre lett változtatva.

Joyce a halálos ítélet kihirdetését is merev közönyösséggel fogadta, de midőn hallotta, hogy Natalie érdekében fáradozik, a következő nyilatkozatra fakadt:

ján nem emelkedik tul, de mint ilyen, czéljának meg fog felelni, színezése élénk, alakjai a távolság által sokat nyernek. A képek allegorikusak is akarnának lenni, de a jelviest csak erővel lehetne belőlük kimagyarázni. Igy pl. az első kép, amely az idegen, komoly zenét akarná megtestesíteni, inkább családi jelenet. A zongoránál egy hölgy ül, aki kérdő tekintettel fordul a mögötte ülő két fiatal nőhöz. Ezek kottát tartanak az ölükből, mögöttük egy rokokó divatu ruhában levő fiatal ember áll kottával. A kép tulajdonképen egy családi hangverseny kezdetét ábrázolja. A menyezeten aligha jó veszi majd ki magát ez a kép. A zongora, a terasz, fölfordítva kerül oda, ami sokat le fog vonni a különben elég sikerült festmény hatásából. A színezés ezen a képen a legjobb. A terasz és különösen a szőnyeg festése nagyszerűen sikerült. A második kép a bohókás idegen zenét testestésítene meg. Ebben legtöbb a jelviest elem, de meglehetősen chablonszerű a kivitel. Két nő leheveredve, három csintalan kövér apróságban gyönyörködik. Az egyik egy számáralarcot kap le a fejeről, a másik kettő pedig lenge ruhában szilaj táncot jár. Közönséges színházi festés, ügyes színezéssel, egyéb érdeme nincs. A harmadik kép a magyar műzene allegóriája. A közepén magyar ruhában egy hölgy ül, előtte cimbalom, körülötte három fiu áll; gitárral, hegedűvel és gordonkával. A nő csinos alak, kifejező arca van, de itt is csak a színezést lehet megdicsérni. A negyedik kép már tökéletesen el van hibázva. A magyar népzene magyárosabb képet érdemelt volna. Itt a legkirívóbb az idegenszerűség, bármint akarta a festő leleplezni ügyességével. A háttérben egy kis szőszke gyermek hegedül, előtte egy menyecske játszik gyermekével, s az előtérben egy legény tánczol egy leánnyal. De mit tánczolnak? — kérdi az ember szinte meghökkenve. Csárdásnak a legjobb akarattal sem lehet mondani; polka-lépésben ugálló magyar tánczos párt magyar táncznak, a népzene megtestesítőjének mutatni be lehet eredeti, de semmiesetre sem szerencsés ötlet. A csinált magyarság nagyon is kirívó ezen a képen. A menyecskét kivéve, amely igen szép alak, a többi olyan magyar forma ríktó ruhákba buj-

— Nagyon jó szíve van s megérdemli, hogy boldog legyen.

Boldog is lett. Angliában nem volt boldogabb teremtés nála, midőn a boldogságtól sugárzó arcczal örök hűséget esküdött szerelmesének.

Senki, még csak egy szóval sem elenezte, hogy Clevelandhoz menjen nőül. Mr. Egerton sem kívánta, hogy gazdag emberhez menjen nőül. Natalie most már gazdag örököső volt, a Lionel által talált kincs fele az övé lett, tehát szükség sem volt rá, hogy gazdag ember legyen a férje.

Lionel csak testvére menyegzőjeig maradt odahaza, aztán egy afrikai expedícióhoz csatlakozott. Két évig járt velők a forró égél alatt, midőn betegsége kényszerítette, hogy Európába visszatérjen. Ekkor nem állhatta meg, hogy Kings-Dene-be ne térjen vissza, ahol atyját és Natalie-t örömmel ölelte keblére.

Ezután nyolcz hónap telt el. Egy gyönyörű májusi napon Lynwood fiatal urnője a parkban üldögélt, míg kis két éves fiacskája lábainál játszadozott.

Adrienne még mindig oly szép volt, mint azelőtt, csak arca lett komolyabb az anyai gondoktól.

Adrienne Lionelre gondolt. Tudta, hogy idehaza van, de még eddig nem látogatott el hozzá, pedig ő nagyon szeretett volna vele találkozni és szívesen vette volna, ha oly barátságosan viseltetik irányában, mint azelőtt régen.

Egyszerre csak piros arcczal kelt föl helyéről, mert a réten keresztül egy napégetett s a betegségtől lesóványkodott alak jött felé, kevély, nemes tartása, kifejező szép arca azonban a régi volt, ugy, hogy a nagy változás dacára rögtön megismerte benne Lionel-t.

Lionel némán közeledett hozzá, meg-

8. Tanácsi előterjesztés a kőszállítási vállalatra tartott árlejtés eredményéről.
 9. Ugyanezen ügyben Guttman Izák vállalkozó fölébbezése.
 10. Nagy György folyamodványa akol telek vételi ügyében.
 11. Tanácsi előterjesztés a büzös kifolyású gy irak telepeinek kijelöléséről.
 12. Tanácsi előterjesztés a Sövényház-szegedi ármentesítő társulati kölcsönből Szeged városát terhelő részletek kiutalványozása tárgyában.
 13. Tanácsi előterjesztés a partjavadalmi szabályzat újból megalkotása tárgyában.
 14. Pénzügyminiszeri leirat az adószámoló bizottságok szaporítása tárgyában.
 15. Árvaszéki előterjesztés az 1883. évi árvaházi alapi számadás átvizsgálásáról.
 16. Ugyanez az 1882. évi árvaházi alapi számadás átvizsgálásáról.
 17. Tanácsi előterjesztés Baráczius Ferencz városi harangozó, továbbá
 18. Németh András adóvégrehajtó és
 19. Zombori István adóvégrehajtó nyugdíjaztatása, illetve végkielégítése tárgyában.

Különfélék.

— **Megint katonai botrány.** A kormányparti Pécs írja: Herbert János Pécs-városi aljegyző s tartalékos hadnagy, tudomására jutva, hogy a szerencsétlen Janszky-ügy alkalmából Christen Alajos 52-ik ezredbeli telt-

leges állományu hadnagy a magyarokat szidalmazta ennek megtorlásul és mintegy kihívásul a nevezett hadnagy jelenlétében nyilvános helyen összejött, de magántársaságban elítélőleg nyilatkozott ama közöshadseregbeli tisztokról, kik Magyarország kenyerén táplálkozva, szidják s gyalázzák a magyart s annak országát.

„Az olyan tisztet, ki itt él és gyalázza a magyart, ki kellene korbácsolni az országból.”
 Ezek lettek volna Herbertnek a magán társaságban használt szavai. Christen hadnagy meghallotta és Herbertet feljelentette.

E feljelentésre a cs. és kir. VI. hadtest parancsnoksága a becületbirósági eljárást elrendelte s nyomban összeült a becületbiróság, mely Herbertet maga elé idézte. Herbert hivatalos elfoglaltságára utalva, a becületbiróság előtt a megjelenést megtagadta, kijelentve egyuttal, hogy ha megidéztetése okát vele tudatják, arra — udvariasságból irásban megfelel.

Ez megtörténvén, Herbert elismerte a fentebb közölt kifejezés használatát s a közjogi alapra helyezkedve, kifejtette

nyilatkozatának okait és azokat irásban a becületbirósággal közölte, kijelentve, hogy a becületbiróság ítéletét el nem ismeri s ha az reá nézve sérelmes lesz, ő ügyét fölébbezni fogja a királyhoz, mivel a tartalékos tisztak polgári, bünyügyi és rendőri ügyekben a polgári törvények és hatóságok alá tartoznak.

Az eredmény az, hogy mint hírlík, a becületbiróság Herbert Jánost ama nyilatkozat tétele miatt a tiszti rangtól megfosztotta.

N y i l t t é r .
M a s z e r d á n

az iskola-utczai

„ARANY OROSZLÁNHOZ”
 czimzett söresarnok
diszes udvarkertjében
Bakró jeles zenekara játszik.

Izletes ételek és italokról legjobban gondoskodik és számos látogatást kér
Páris, vendéglős.

Az ujszegedi népkerti vigadóban

ma szerdán, július 14-én

halpaprikás

lesz, mely alkalommal

Fehér Pöldi vezetése alatt

Onodi Kálmán zenekara

terzenét tart. Kezdeté esti 1/2 órakor.

Az egész új modorra készült ujszegedi tekepályát ajánlom a n. é. közönség figyelmébe.

Számos látogatást kér

teljes tisztelettel

Juránovics Ferencz.

Főszerkesztő: **ENYEDI LUKÁCS.**

Felelős szerkesztő: **KULINYI ZSIGMOND.**

Hirdetmény.

Az Olaszországban uralgó és már hazánk tenger-vidékén is föllépett cholera járványra való tekintetből, a közönség következőkről értesítetik.

Tulajdoni, egészségtelen lakások meg nem engedtetnek, azok hatóságilag kitelepítettetni fognak.

A jó egészségügyi viszonyok fűntartásának első következményei: a jó levegő és a tiszta ivóvíz; miért is egyrészt mindaz eltávolítandó, ami a levegő és a víz tisztántartását akadályozza és kerülendő az azon cselekmények, mik a levegő és ivóvíz fertőzését eredményezik; másrészt azonban a főfigyelem oda fordítandó, hogy a romlott levegő és ivóvíz megjavíttassék s illetve tisztíttassék.

Az ivóvíz tekintetében pedig figyelmeztetik a lakosságot, hogy tartózkodva az állott és tisztátalan víz élvezetétől, az ivóvizet használat előtt kavics- és homok-, avagy szénrétegű szűrők alkalmazásával tisztítsa meg s kerüljön mindent, mi a víz fertőzésére vezet; azokat pedig, kik közhasználatra szánt vizet bármilyen módon megfertőzik, a hatóságnál bejelenteni polgári kötelességüknek ismerjék.

Lakását iparkodják mindenki tisztán tartani s napjában többször szellőztetni, a nagyobb és különösen szűk utcákban fekvő házak kapui egész nap tárva tartandók, hogy a ház és udvar belseje is szellőztessék.

A köztisztasági szabályrendelet értelmében minden háztulajdonos árnyékszékait és csatorna nyílásait, bérházakban, szállodákban, kávéházakban, korcsmák, beszállók, gyárak, ipartelepek, műhelyekben naponként egyszer fertőtleníteni, egyéb házakban a fertőtlenítés hetenkint kétszer eszközözendő, az árnyékszékben az ürülékletet összegyűlni hagyni nem szabad, a háztulajdonos kötelessége azt gyakrabban tisztíttatni; amennyiben ez a tulajdonos muladékosságából mégis megtörténne, a kiürítés a városi vállalkozó által az illető költségen fog eszközöltetni.

Minden háztulajdonos köteles udvarát, járdáit naponként separtetni; a gyalogjárdákat a kocsiutig mindennap este és reggel fellocsoltatni.

A házakból a szemetet sem utcára, sem a városi belterület bármely pontjára kihordani nem szabad, hanem köteles a háztulajdonos az összegyűlt szemetet hetenkint bérházaknál kétszer, egyéb házaknál egyszer, a rókusi, alsó- és felsővárosi nyomásokon táblákkal kijelölt szemét-lerakó helyekre kiszállítani.

Az udvarok- vagy telkeken lévő vizállásokba szemetet, vagy más piszkot hányni, árnyékszékbe azokba vezetni, legszigorubbán tiltatik.

Szintugy tiltatik szemetet, piszkot a nyílt utcáira árokba vetni, vagy árnyékszéki folyadékokat a közcsatornába eresztetni.

Fertőtlenítésre legalkalmasabb a carbolsavas mész, melyből egy méter területre 20—30 gramm elegendő, — hathatós fertőtlenítésre a nyers carbolsav.

A cholera-hullák elkülönítendőek lesznek, amennyiben ez szűkebb lakásokban nem lehetséges, a hulla azonnal a hulla-házakba, a temetőbe szállítandó.

Ily halálozások után a helyiségek orvosi utasítás szerint fertőtlenítenendők.

A halotti torok, virrasztások eltiltatnak s általában a temetéseknek való tömeges megjelenéstől tartózkodni kell.

Figyelmeztetik a közönséget a kihágási törvény következő szakaszaira.

99. §. Azon családfe, kinek a családjában, vagy háznépe között, — azon iparos, gyáros vagy bányatulajdonos, akinek műhelyében, gyárában, illetőleg bányatelepén segédei, tanoncjai, illetőleg munkásai közt, — ugyszintén azon növelde tulajdonos, akinek intézetében valamely járványos vagy ragályos betegség kiütött, ha azon időtől kezdve, melyben a betegség természetéről magának tudomást szerzett, huszonnégy óra alatt orvosi segélyről nem gondoskodik, háromszáz forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Ugyanezen büntetés éri azon orvost is, aki valamely járvány vagy ragály kiütését az erről szerzett tudomása után huszonnégy óra alatt a hatóságnak föl nem jelenti.

100. §. Az egy város területén, vagy több község közt a személyes közlekedést fentartó bérkocsik, vagy a közönség használatára szolgáló más szállítási eszközök tulajdonosai, kik kocsijaikon, illetőleg más szállítási eszközeiken, ragályos vagy járványos betegségben lévő egyént szállítottak, és tudva ezen körülményt, mielőtt az arra használt kocsit, vagy más szállítási eszközt, az e célra hatóságilag megszabott módon fertőtleníttették volna, azt a közönség használatára bocsátják, vagy abba szállítás végett valakit fölvesznek, tizenöt napig terjedhető elzárással és száz forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendőek.

Nyolcz napig terjedhető büntetés éri azon kocsist, vagy a tulajdonos szolgálatában lévő más személyt, aki a jelen §-ban megjelölt körülményt tudva, az ebben meghatározott kihágást, habár a tulajdonos meghagyásából követte el.

101. §. Ha a ragályos vagy járványos betegségben szenvedőnek szállításáról a tulajdonos nem birt tudomással, a 100. §-ban meghatározott 15 napig terjedhető elzárás büntetése egyedül azon kocsist, vagy a tulajdonos szolgálatában lévő azon személyeket éri, akik a körülményről tudomással birtak és ezt a tulajdonosnak be nem jelentették, vagy a kocsit, illetőleg a szállítási eszközt, ennek utabbi szállításra való használata előtt a hatóságilag megszabott módon nem fertőtleníttették.

Megjegyeztetik, hogy a hatóságnak mindezen rendeletei, úgy azok is, melyek jövőben kibocsátatnak, az 1879. évi XL. t.-cz. 6. §-ának értelmében rögtön kötelező hatályal bírnak, s az azon törvény, illetve szabályrendeletekben előirt büntetésekkel fognak sújtatni.

Szeged, 1886. július hó 8 án.

A városi tanács.

Szegeden, 1886. Nyomatott a kiadó Bába Sándor könyvnyomdájában.

A Rudolf-téren

külön e célra épített czirkuszban

péntektől, jul. 9-től naponta

nagy előadást tart

MISS CORA,

a világhírű orosz-lán-szedítő

8 idomított orosz-lánával.

A budapesti országos kiállítás tartama alatt az állatkertben óriás

tetszés között tartotta naponkin, előadást.

MISS ANGELINA,

a híres kigyókirályné föllepte.

Az előadások kezdete 6, 7, 8, 9 órakor este, gázvilágítás mellett. — Minden előadásnál az állatok etetése. Az előadások alkalmával zene.

Helyárak: 1-ső hely 40 kr., 2-ik hely 20 kr. Tíz éven aluli gyermekek és katonák örmestertől letéle az árak felét fizetik.

Számos látogatást kér
STEINER C., impressárió.

ANDEL J.-féle
 új föfedezett
tengertuli por
 pusztít poloskát, bolhát, svábot, hangyát, molyt, orosz bogarat, legyet, pinezebogarat, madármolyt, egyáltalán mindennemű rovar, majdnem természetfölötti gyorsasággal és biztossággal olyformán, hogy a létező rovaroktól még csak nyoma sem marad annak. — Valódi minőségben olcsó áron kaphatók Prágában AnDEL J.-féle gyógyfűkereskedésben a „fekete kutyához”, Huss-utca 13. Szegeden: Barcsay K., Bauer J., Csikós J., Kovács A., Károlyi Kálm. gyógyász, uraknál, „Gyógyoszerár a szt. Rókusához” és Tóth P. ur fűszerkereskedésében.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak valódi, ha minden dobozon a gyárjegye, egy sas és MOLL A. sokszorosított cégnyomata látható.

Ezen porok gyors gyógyhatása makacs **gyomor- és bélbetegségek, emésztési nehézségek, altestbajok, gyomorgöres, dugulás, májbaj, vértelenség, aranyér** és a legkülönbözetűbb női **betegségek** ellen évtizedek óta folytonosan növekedő elismerésben részesülnek. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak Magyarország minden nevezetesebb gyógyoszerárában. Csak Moll-féle készítmény kérendő.

MOLL A. gyógyoszerész cs. kr. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Naponta szétküldés utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Köszönőirat MOLL A. urhoz Bécsben.
 Új foglalkozásomnál fogva az ön Moll-féle Seidlitz-porai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra s kívánok érte szívvelyes „Isten fizesse meg”-et, ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.
 Tisztelettel
 Steinko Ján. F. lelkész, Honnetschlagban

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak valódi, ha minden üveg MOLL A. védjegyet és aláírását viseli.

Köszvény, csuz, mindennemű testszagattatás és bűnlásnál; **borogatás alakjában** minden sérelem és sebnél, daganatok gyuladásánál. **Belsőleg** vízzel vegyítve rögtön roszullét, hányás, kólika és hasmenésnél.

Egy üveg ára használati utasítással 80 kr. o. é.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyoszerár és ásványáru-kereskedésében. Csak Moll-féle készítm. kérendő.

MOLL A. gyógyoszerész cs. kir. udvari szállító Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Elismerés MOLL A. gyógyoszerész urhoz Bécs.
 Kiténök Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen hihetetlenül működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál.
 Mély tisztelettel
 Hornof lelkész, Micholupban.

Legjobb bedörzsölő-szer

Köszvény

Csuz
 és minden

meghűlési betegségek ellen